

[Hjørtnæs]

nr. L 177, og som flere har gjort bemærkninger til. Jeg har forstået det sådan, at man ikke umiddelbart mener, at man bør ophæve miljøankenævnet eller fjerne det, men at der trods alt er behov for, at man ser nærmere på miljøankenævnets funktion og måske sammensætning osv.

Men hvorfor er vi nu kommet med dette forslag, hvad er egentlig baggrunden for det? Baggrunden er for det første den, at vi synes, at miljøankenævnet i for høj grad har virket som en ekstra sagsbehandlingsinstitution oven på miljøstyrelsens i forvejen grundige sagsbehandling. Men dernæst synes vi altså også, at miljøankenævnet ikke har været den beskytter af miljøinteresser, som vi faktisk havde håbet. Vores forventning var, at ankenævnet fungerede som en slags, lad mig kalde det ombudsmandsinstitution for de virksomheder og personer, der af en eller anden grund var kommet i klemme i miljøforvaltningerne på grund af de forskellige regelsæt, der nu engang findes. Men sådan er det jo ikke blevet, og derfor har ankenævnet efter vores opfattelse til en vis grad forfejlet sit egentlige formål.

Vi er også meget usikre med hensyn til den praksis, der har udviklet sig omkring udpegningen af sagkyndige, og under udvalgsarbejdet er det en af de ting, vi vil se nøjere på. Men der er, sådan som jeg oplever det i hvert fald, en tendens til, at man skal have en juridisk embedseksamen eller en teknisk embedseksamen for at kunne optræde som såkaldt sagkyndig i ankesager, og det, der altså går for at skulle være det, nogen har kaldt en upolitisk sagsbehandling, er – sådan oplever jeg det i hvert fald – i praksis blevet en politisk sagsbehandling, men med en forkert vægtning.

Hr. Sønderby var inde på, at erhvervsrådet jo også sidder der. Ja men jeg ved ikke, hvor mange sager erhvervsrådets repræsentanter har deltaget i, men det er 2–3 stykker, hr. Sønderby, mere er det ikke. Det er altså ikke erhvervsrådets repræsentanter, man har trukket på i disse sager.

Der er flere, der har været inde på, at man også skulle kigge på klagerreglerne, og det er jeg også meget enig i. Umiddelbart ser det i hvert fald underligt ud for mig, at f.eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, for nu at tage det, som hr. Sønderby var inde på, kun kan benytte deres klageadgang i sager af så-

kaldt beskæftigelsesmæssig interesse. Det er vel åbenbart, at beskæftigelsesmæssige interesser og miljøinteresser ikke umiddelbart behøver at komme ind under den samme fællesnævner.

Vi har primært fremsat forslaget om fjernelse af miljøankenævnet for at få en debat om miljøankenævnets opbygning og funktion. I dag er det en, vil jeg kalde det, ekspert-sagsbehandlerinstitution oven på to andre trin af sagsbehandlerfunktionen, og vi finder altså ikke, at det er rimeligt med denne dobbelte eller tredobbelte sagsbehandling. Alternativet kunne være et miljøankenævn, der fungerer som en slags ombudsmandsinstitution, hvortil folk og virksomheder kan klage, hvis de synes, de skiftende miljømyndigheder har svigtet.

Det er vi parat til at drøfte og overveje, men at der skal ske ændringer, er vi overhovedet ikke i tvivl om. Jeg er også meget glad for de tilkendegivelser fra et flertal, der har givet udtryk for, at der må ske nogle ændringer.

Hr. Sønderby var inde på det, som jeg vil kalde den traditionelle diskussion. Der skal være en balance, siger hr. Sønderby, mellem mål og midler, og det skal der selvfølgelig. Men efter vores opfattelse er der ingen som helst tvivl om, at det er miljøinteresserne, der skal veje, og at det er tilstrækkeligt, at vi er dækket ind af det almindelige forvaltningsretlige princip, således at det ikke er fuldstændig absurd, det, man foretager sig, og man påtvinger virksomhederne nogle udgifter uden at få nogen særlig effektivitet over for miljøet. Det er selvfølgelig ikke meningen. Men det er netop det, der er indbygget i det almindelige forvaltningsretlige princip, og derfor mener vi, at det må være tilstrækkeligt.

Nu var hr. Bernhard Baunsgaard inde på spørgsmålet om strafferammen, og det kan måske så give mig anledning til at nævne en ting, som jeg synes er vigtig, fordi den er meget aktuel, og som måske er naturlig at nævne, når vi har miljøspørgsmål på dagsordenen.

For øjeblikket er kommunerne i færd med at foretage en nøjere kortlægning af alle de asbestkader, der findes rundt omkring i offentlige og andre institutioner. Dette påfører kommunerne kolossalt store udgifter. Det kunne måske være nyttigt, hvis miljøministe-